eterna. vt qd̄ ē appareat. ꝛ qd̄ fctā ē viuat?
Ceterꝝ ɔ̄ria sapit ꝛ q̄rit ꝛ mortalibꝫ sese de
generi ɔuersatiōe ɔformās imortalitatis
cādorē q̄dā mortifere ɔsuetudīs picco co
lore d̄nigrat. Quid ni mortaliū appetit⁹ i
mortalē mortali silēm. imortali dissilēm
faciat? Qui tāgit picē (ait sapiēs) inq̄nabi
tur ab ea. Fruēdo mortalibꝫ mortalitatez
se iduit. ꝛ vestē imortalitatꝫ icidēte mortis
silitudie decolorauit: ñ exuit. Euā attēde
quō ei⁹ aīa imortal' imortalitatis sue gl'ie
fucū mortalitatꝫ iuexit: mortalia vtiqꝫ af
fectādo. Ut q̄d eni cū imortal' essꝫ morta
lia ñ ɔtēpsit ꝛ trāsitoria: ɔtēta sibi silibꝫ i
mortalibꝫ ꝛ et̄nis. Uidit (inq̄t) lignū q᷑ es
set pulcꝝ ocul' ꝛ aspectu d̄lectabile: ac sua
ue ad vescēdū. Nō ē tua o m'ier ista suaui
tas. ista delectatio. ista pulcritudo. Et si
tua p̄ pte luti. nō tua soli⁹. sꝫ cōis cunctis
animātibꝫ t̄re. Tua q̄ vere tua ē aliunde ꝛ
N alia. nā eterna ē d̄ eternitate. Quid tu aie
tue aliā formā: imo d̄formitatē imprimis
alienā? Enīuero qd̄ delectat h̄re: id etiā p̄
dere timet. ꝛ timor color ē. Is libertatem
dū tingit tegit. ꝛ eā nihilominus sibimet
reddit dissilēz. q̄ꝫ dignius sua origie nihil
cupet vbi nihil metueret. ac p̄ h̄ ɔ̄ s̄uili ti
more isto igenitā sibi defenderet libertatē.
manētē i vigore ꝛ d̄core suo. Heu ñ ita ē.
mutat⁹ ē color optim⁹. Fugitas ꝛ latitas
audis vocē dñi d̄i ꝛ abscondis te. Cur h̄
nisi qꝫ quē amabas: times ꝛ libertatꝫ spēz
forma s̄uil' exclusit. Sed ꝛ volūtaria illa
necessitas ꝛ ɔ̄ria lex inflicta i mēbris (de q̄
p̄rio s̄mōe disserui) eidē incubat libtati ꝛ
liberā nat̄a creaturā p̄ p̄priā ipi⁹ volūtatē
dū allicit subiicit s̄uituti. iplēs faciē eius
ignominia. ita vt vl' carne s̄uiat legi pcti.
ꝛ ñ volēs. Or ḡ nat̄e igenuitatē moꝝ p̄bi
tate d̄fensare neglexit. iusto auctorꝫ iudi
cio fctm̄ ē: ñ q̄dē vt libertate p̄pa nudaret̄
sꝫ tm̄ sup̄induereꝛ sic diploide ɔfusiōe sua.
Et bn̄ sic diploide. vbi veste veluti dupli
cata manēte libertate: ppt̄ volūtatē: s̄uil'
nihilomin⁹ ɔuersatio necessitatē probat.
Hoc d̄ simplicitate. h̄ de imortalitate aie
aduertere ē. ꝛ nil tibi i ea si bene ɔsideres:
app̄ebit qd̄ ñ sit istiusmodi silitudis: p̄it̄
ꝛ dissilitudis diploide adop̄tū. An nō di
plois vbi ñ inata sꝫ affixa ꝛ q̄dam q̄si acu
pcti assuta simplicitati fraus imortalitati
mors. necessitas libtati? Neqꝫ eni essentie
simplicitati p̄scribit duplicitas cordis. ñ
nat̄e imortalitati mors. aut volūtaria pec
cati. aut necessaria corp̄is. ñ arbitrii libta
ti necessitas volūtarie s̄uitutꝫ. Itaqꝫ bo O
nis nat̄e mala aduēticia dū nō succedunt
sꝫ accedūt: turpāt vtiqꝫ ea: nō extermināt
ɔturbāt ñ deturbāt. In aīa dissilis d̄o. i
de dissilis ē ꝛ sibi. ide ɔp̄ata iumt̄ insipiē
tibꝫ. ꝛ silis fctā ē ill'. inde qd̄ legit̄ ɔmutas
se gl'iaꝫ suā i silitudinē vituli comedētꝫ fe
nū. ide hoīes tāqꝫ vulpes duplicitatis ꝛ
fraudis foueas h̄nt. ꝛ qꝫ pares vulpibꝫ se
fecert̄ ptes vulpiū erūt. ide iuxta salomōꝫ
vn⁹ exit⁹ hoī ꝛ iumto. Quid ni silr exeat q̄
silr vixit? More bestiali icubuit terrenis:
more bestiali excedet terris. Audi aliud.
Quid mirꝫ si silēz sortimur exitū: q̄ ꝛ silēz
h̄em⁹ itroitū. Uñ ei hoibꝫ nisi d̄ silitudie
bestiali ille tā itp̄ans ardor i coitu: tā imo
derat⁹ dolor i p̄tu? Ita hō i ɔceptu ꝛ ortu
i vita ꝛ morte cōpat⁹ ē iumētꝫ insipiētibꝫ:
ꝛ silis fact⁹ ē ill'. Quid q᷑ libera creat̄a si P
bi subditū appetitū nō regit vt dñā: sꝫ seq̄
tur ꝛ obseq̄t̄ vt āncilla? Nōne ꝛ i h̄ se assilat
ꝛ ānumerat ceterꝫ animātibꝫ q̄ naturā ñ i
libertatē vocauit. sꝫ ɔdidit i s̄uitutē s̄uire
suo vētri: appetitui obedire? Nōne t'li me
rito ɔfundit̄ p̄hiberi vl' existimari silis de
us. Iōcqꝫ ait. Existimasti iniq̄ q᷑ ero tui si
mil'. Et infert. Arguā te ꝛ statuā ɔ̄ faciem
tuā. Nō ē sese videtꝫ aie deū existimare si
milē sibi. aie dūtaxat q̄lis mea ē peccatri
cis ꝛ iniq̄. Eiusmodi nāqꝫ arguit̄. Existi
masti iniq̄ (ait) ꝛ ñ dic. existimasti aīa vl' ex
istimasti hō. q᷑ ero tui silis. Sꝫ si statuat̄
iniqu⁹ añ faciē suā ꝛ ɔ̄ vultū q̄ndā morbi
dū putidūqꝫ iteriorꝫ hoīs sui sistat̄. vt dis
simulare aut d̄clinare ñ q̄at ipuritatē ɔsci
entie sue: sꝫ videat vl' iuit⁹: sordes pctōꝝ
suoꝝ. vicioꝝ ispiciat d̄formitatē. nequaqꝫ
poterit existimare deū fore silēz sibi. sꝫ q̄si
diffidēs p̄ tāta dissilitudine quā videbit:
puto exclamabit ꝛ dicꝫ. Dñe q̄s silis tibi
Qd̄ q̄dē dictū p̄ volūtaria illa ꝛ nociua il
la dissilitudie. Nā manet p̄ma silitudo. ꝛ
iō illa pl⁹ displicꝫ q᷑ ista manet. Q q̄ꝫtū bo
nū ista q̄ꝫtūqꝫ malū illa. ex mutua tm̄ colla
tōne vtraqꝫ i genere suo pl⁹ eminet. Cū ḡ Q
aīa tātā i se vna reꝝ distantiā cernit. q̄d ni
clamet int̄ spēꝫ ꝛ desperatōꝫ vtiqꝫ posita.
dñe q̄s silis tui? Trahit̄ i desperatōꝫ p̄ tā
to malo. sꝫ reuocat̄ i spēꝫ a tāto bono. Iñ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt